

Ο Μενής, την έστειλε και πολύ καλά έκανε, διότι ήταν μια άκρως ενδιαφέρουσα είδηση. Αλιευμένη από την ιστοσελίδα aipsmedia.com που τα αρχικά της σημαίνουν, Assosation Internationale De La Presse Sportive. Ήταν ένα άρθρο γραμμένο από τον Gaiini Merlo πρόεδρο της AIPS που αναφερόταν στο πελώριο θέμα του doping των αθλητών.

Έκανε κατ' αρχάς μια παρατήρηση ιδιαίτερως πονηρή και άκρως ενδεικτική της πνευματικής ένδειας που διακατέχει αρκετούς αθλούμενους.

Με αφορμή την πρόσφατη περίπτωση της Maria Sharapova, μας θύμησε ότι μόλις αναδύθηκε η περίπτωση Ben Johnson στους περιπετειώδεις εκείνους Ολυμπιακούς αγώνες του '88, ήταν οι 24οι σύγχρονοι θερινοί, στη Σεούλ, σημειώθηκε τεράστια αύξηση της διάθεσης του συνθετικού στερεοειδούς αναβολικού που χρησιμοποίησε ο, πολιτογραφημένος, Καναδός σπρίντερ. Ήταν το Stanazolol. Το αυτό αναμένεται να συμβεί για το αναβολικό της Sharapova που ήταν επίσης απαγορευμένο Meldonium.

Με αυτόν τον τρόπο, η δημοσιοποίηση των αναβολικών λειτουργεί ως η καλύτερη προβολή τους, σαν η πιο φτηνή μαζική διαφήμιση.

Τώρα, για ποιούς λόγους, τόσο πολλοί και μάλιστα ερασιτέχνες αθλητές, δηλαδή παιδιά που δεν έχουν κερδίσουν χρήμα, χορηγίες, αναγνωρισιμότητα, ώστε, έστω να «αξίζει» το όποιο ρίσκο, αποφασίζουν να πέσουν στα αναβολικά είναι, ένα, ερώτημα.

Το άλλο θέμα που ήρθε στην επιφάνεια, από δημοσίευση του περιοδικού Nature Magazine, έχει να κάνει με τις κοινές προσπάθειες της εθνικής ομάδας ski και snowboard των ΗΠΑ (USSA) από κοινού με το HALO Neuroscience του San Francisco.

Εκεί, λοιπόν, πειραματίζονται στο αν η διέγερση του εγκεφάλου με ηλεκτρικό ρεύμα μπορεί να βελτιώσει την απόδοση στους άλτες του σκι, καθιστώντας ευκολότερο για αυτούς να βελτιώσουν τις ικανότητές τους. Άλλες έρευνες δείχνουν ότι η στοχευμένη διέγερση του εγκεφάλου μπορεί να μειώσει την ικανότητα ενός αθλητή να αντιληφθεί την κόπωση.

Ας θυμηθούμε σε αυτό το σημείο ότι, στη διάρκεια του πρώτου παγκοσμίου, οι Γερμανοί στρατιώτες που πολεμούσαν στις μάταιες μάχες των χαρακωμάτων συχνά βρίσκονταν υπό την επήρεια ουσιών ώστε να μπορούσαν να ξεπερνούν το φόβο, το κρύο, την κόπωση. Κυριαρχεί η άποψη ότι ήταν μια παραλλαγή του γνωστού πια MDMA ή μεθυλενοδιοξυμεθαμφεταμίνη ή ακόμα πιο γνωστού ως E, ως X, ως XTC ή ακόμα πιο καθημερινά ως «έκσταση». Βέβαια, έναν αιώνα αργότερα με την αλματώδη πρόοδο κάθε επιστήμης, επιχειρείται ο ίδιος περίπου στόχος με πιο εκλεπτυσμένο και πιο καθαρό τρόπο.

Στο ίδιο ρεπορτάζ αναφέρεται πως: *«Η USSA συνεργάζεται με το HALO, για να κριθεί η αποτελεσματικότητα μιας συσκευής που παρέχει ηλεκτρική ενέργεια στον κινητικό φλοιό, μια περιοχή του εγκεφάλου που ελέγχει φυσικές δεξιότητες. Η εταιρεία ισχυρίζεται ότι η διέγερση βοηθά τον εγκέφαλο για την κατασκευή νέων συνδέσεων καθώς του διδάσκει μια νέα δεξιότητα. Η συσκευή δοκιμάστηκε σε μια αθημοσίευτη μελέτη όπου έλαβαν μέρος επτά υψηλού επιπέδου Σκανδιναβοί άλτες του σκι, συμπεριλαμβανομένων και αθλητών επιπέδου Ολυμπιακών Αγώνων».*

Αν τώρα πέρα από το ντόπιν των αναβολικών έρχονται και άλλες μέθοδοι καλύτερευσης

των αθλητικών επιδόσεων, γεννιέται το ερώτημα της εντιμότητας τους και ασφαλώς των παρενεργειών τους, τόσο στους ίδιους τους αθλητές, όσο και στους πιθανούς απογόνους τους.

Μήπως ο αθλητισμός χάνει ολότελα τους προσανατολισμούς του;